109181 - Tamettu’ Haccın kurbanı Harem’in dışında kesilebilir mi?

Soru

Tamettu’ Haccın kurbanı Harem’in dışında kesilebilir mi?

Detaylı cevap

Allah’a hamd olsun.

Bir takım ilim ehli şöyle demektedirler: Tamettu’ Haccın kurbanı Harem hudutlarında kesilmesi vaciptir. Zira yüce Allah şöyle buyurmaktadır: “ Sonra da kurbanlık olarak varacakları yer Beyt-i Atik (Kâbe)’dir” Hacc /33.

Ayrıca Resulullah sallallahu aleyhi ve sellemin kurbanlarını Mina’da kestikten sonra şöyle buyurmuştur: “Hacc ibadetinin (yapılış şeklini) benden öğrenin”. Çünkü kurban hacc için yapılan bir ibadet olduğundan mekânın da yapılması gerekir ve Mekânı da Harem’ dir. Bu görüşe göre her kim Harem dışında kurban keserse kurbanı kabul edilmez, kurbanı tekrar Harem’de kesmesi gerekir. Ancak kurbanı kesen kişi bunu bilmiyorsa günahkâr olmaz, biliyorsa günahkâr olur.

Furu’ adlı kitabın müellifi (3/465) dört mezhep imamının ittifakıyla kurban kesiminin yeri Harem olduğunu belirtmiştir. Ancak Şîrazî ‘Muhezzeb’ (s.411) adlı kitabında: “koku sürmek, haremde hayvanları avlamak gibi Tematt’u ve Kîran haccı cezasına benzer bir kurbanın, ihramın yasaklarını çiğneyen kişiye vacip olduğunda, bu kurbanları haremdeki fakirlere vermesi gerekir.” demiştir. Zira yüce Allah şöyle buyurdu: ‘…..(Bu ceza)Ka’be’ye ulaştırmak üzere.’ Maide suresi ayet 95.

Şayet harem dışında kurbanı kestikten sonra Harem’e getirirse bakılır: Eğer eti bozulup kokuşmuşsa kabul edilmez. Çünkü olması gereken bozulmamış ettir. Et bozulmuş ise geçerli olmaz. Eğer et bozulmamışsa iki görüş vardır: Birinci görüşe göre: Geçerli olmaz, çünkü kesimin Harem’de olması da iki amaçtan biridir. Bunun için yalnız olduğunda da Harem’de olması gerekir. İkinci görüşe göre ise: caizdir. Çünkü kurbanlıklardan maksat kurbanın etidir. Ette Harem’dekilere

ulaşmakla istenilen hedefe ulaşılmıştır.

İmam Nevevî şöyle demiştir: sahih olan görüş bu görüş demiştir. Ancak takva yönünden cevapların başında belirttiğimiz deliller bakımından Harem'de kesilmesi evladır.

İslam soru ve cevaplar adlı sitesinden alınmıştır.

İbn usaymin Fetva Kulliyesi:22/226,227.